

"עד כי יבוא שילה"

ראש הממשלה בנימין נתניהו ביקר השבוע באתר שילה הקדומה בבנימין יחד עם מושל ארנקסו לשעבר מייק האקבי וראש מועצה אזורית מטה בנימין ישראל גניץ ונטע עץ במקום. לאחר מכן נפגש עם ראשי מועצת יש"ע.

פורים שמחה!

לראשונה - גוש עציון היא רשות מעודדת עלייה

8

קורה מה

ראשי מועצת יש"ע בפגישה עם אלון הפיקוד

8

קורה מה

ליצנים רפואיים בהר חברון

4

זה כאן יש"ע

הרב אבנר בן יוסף

רב קהילות 'שבות אריאל-יהושע בן נון' ועמותת 'חד באריאל'

על המועד - פורים

על קורבן וקירבה

גם השם 'קורבן' בא לבטא את תפקידו כממלא את צרכי המקריב, ולא את צרכי מי שאנו מקריבים אליו, כפי שכתב בעל ה'כתב והקבלה': 'קורבן - נקרא כן, מפני שהמעשה ההוא יעשה קירבה רבה בין הבעלים המקריבים אותו ובין האלוקים', וכן כתב הרש"ר הירש: 'רצון המקריב, שדבר משלו יגיע לידי יחסים קרובים עם ה' ... תכלית הקרבן היא קירבת אלוקים'. זאת אומרת, שעל ידי הקרבת הקורבן אנו זוכים לממש את רצוננו הפנימי לקרבת אלוקים. ולכן, הקורבן כשמו כן הוא מקרב אותנו לקב"ה ומוציא מהכוח אל הפועל את הקרבה והאהבה שיש בינינו לקב"ה. דוגמא

חז"ל לימדונו שעל שלושה דברים העולם עומד: 'על התורה, על העבודה ועל גמילות חסדים'. 'על העבודה' - היינו עבודת בית המקדש, שעליה כתב הראי"ה זצ"ל: 'מליאה חיים היא העבודה האלוקית שמתגלה ברוב חיל גבורתה, בעבודת הקודש והמקדש, שייבנה במהרה בימנו'. חז"ל דנו רבות בשאלה מה מטרתה של עבודת הקורבנות. כך או כך, כולם מסכימים שאין מטרת הקורבנות לתת מתנה לקב"ה כדי לרצותו, כפי שחשבו עמים אחרים, אלא מטרתם למלא את החיסרון שלנו ולהשפיע עלינו לתקן את עצמנו ואת העולם כולו.

כבר קרוב לחמישים שנה שאנשי השמאל מנסים למכור לנו נוסחת פלא - בואו נגרש את היהודים מיהודה, שומרון ובקעת הירדן, נקים כאן מדינה מוסלמית נוספת, ובכך נמלא את מבוקשם של אויבינו והם יניחו לנו לחיות במדינת ישראל הקטנה בשקט ובביטחון. עכשיו הם מנסים למכור לנו רעיון חדש- לא השלום בין שני האוכלוסיות הוא משאת נפשנו, אלא הפחד מהשתלטות שלהם שתיצור מדינה דו-לאומית, לכן צריך הפרדות וגירושין. השבוע בישעמדה - מפסיקים לפחד מאוימי המדינה הדו-לאומית.

המשך בעמוד הבא

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
18:26	17:28	18:29	17:12
18:29	17:30	18:31	17:32
18:31	17:24	18:31	17:23

ישעמדה

תחילת השבת

המשך בעמוד 3

"קול דודי דופק"

יום חמישי כ"ח אדר ב' תשע"ט
04.04.19 בשעה 17:00

עלות 15 ₪
בלבד

כפשו במגול: תפילת נשים בהר הזיתים
תשע"ט או באתר טיקצ'אק

**עולים להר הזיתים
למעמד כיסופים ותפילת נשים**

מדינת טרור נוספת בהרי יהודה ושומרון מעל ראשיהם של תושבי גוש דן, ובכל עוטף יהודה ושומרון מעפולה ועד באר שבע. כמו בשדרות ובחבל אשכול ינחתו גם אצל תושבי המרכז 'חפצים מעופפים', וכמו במטולה ובנחל עוז, האתגר הבא של תושבי כפר סבא יהיו מנהרות הטרור. עורכי החדשות יצטרכו להתרגל למונח חדש - עוטף יהודה ושומרון. אז באמת נצטרך להלחם כל כמה שנים ממש כמו בעזה. מעבר לכל הטיעונים הללו, הכי זועקת הצביעות. אותם אלה שרוממות הנאורות בניהם, הם אלו שחרב גירוש אזרחים מבתיהם בידם. מתחת לסיסמאות מתחבאת דעה חשוכה - לא רוצים לראות ערבים, ורוצים לגרש יהודים. אם מועמד ימין לכנסת יגיד זאת הוא יפסל על ידי בג"ץ בגלל גזענות. רק לגנרלים עם דרגות על הכתף ורקורד מביך של רצף הבטחות כושלות מותר לדבר כך. הרי הם נאורים שמביאים הצעות מדיניות פורצות דרך. שיא הצביעות.

ולסיום, יש לי עצה קטנה לכל אותם אלו שמנסים להפחיד אותנו. אתם לא רוצים מדינה דו-לאומית? בואו נראה מה אתם עושים כדי להפוך את מדינת ישראל למדינה יהודית. האם אתם מוכנים לגרש מכאן את ערביי ישראל כמו שאתם מציעים לעשות לתושבי יהודה ושומרון? האם אתם מוכנים להגביל את הילודה במגזר הערבי והבדואי? אם לא, אז הבעיה שלכם היא לא יהודה ושומרון, אלא הגליל והנגב, ובעצם כל מדינת ישראל. רוצים להבטיח את עתידה של המדינה היהודית? תחשבו חיובי. תפעלו לעידוד עליית יהודים מכל העולם, קדמו התיישבות בכל המרחב וחזקו את הצבין היהודי במרחב הציבורי. כך נתמודד טוב יותר עם אתגרי העתיד.

יש היום מגוון רעיונות חדשים לפתרונות יצירתיים ששומרים על צביונה היהודי של מדינת ישראל יחד עם חיזוק ההתיישבות ודאגה לזכויות אדם, תוך הימנעות מהקמת מדינת טרור נוספת בלב ארץ ישראל. דיון ברעיונות אלו ויישומם הוא חשוב לטובת אזרחי המדינה, לטובת הדמוקרטיה ולטובת כלל האוכלוסייה באזור.

באתר אינטרנט של 'ישראל שלי' תמצאו מגוון רעיונות שחושבים מחוץ לקופסא.

מעבר לכל הטיעונים הללו, הכי זועקת הצביעות. אותם אלה שרוממות הנאורות בניהם, הם אלו שחרב גירוש אזרחים מבתיהם בידם. מתחת לסיסמאות מתחבאת דעה חשוכה - לא רוצים לראות ערבים, ורוצים לגרש יהודים. אם מועמד ימין לכנסת יגיד זאת הוא יפסל על ידי בג"ץ בגלל גזענות. רק לגנרלים עם דרגות על הכתף ורקורד מביך של רצף הבטחות כושלות מותר לדבר כך. הרי הם נאורים שמביאים הצעות מדיניות פורצות דרך. שיא הצביעות.

בניגוד למה שאומרים לנו, נסיגה מיהודה ושומרון רק תעצים את הבעיה הדמוגרפית. יש כ-6 מיליון אנשים במזרח התיכון שמגדירים את עצמם כפליטים פלסטיניים והמדינות הערביות מסרבות לתת להם זכויות (אין שם בג"ץ ובצלם) על מנת לשמר את מעמד ה'פליטות'. במידה וחלילה תקום מדינה פלסטינית, מדינות ערב יגרשו או ישלחו אותם לכאן ונחשול של פייק-פליטים יציף את האזור בין הירדן לים. תוך זמן קצר נמצא אותם צובאים על הגדרות ליד כפר סבא וראש העין, בדרישה לחזור לבתים מהם ברחו בשנת 1948 - ביפו, אשקלון, חיפה, רעננה, צפת ועוד. הבעיה הדמוגרפית הזו תתנפץ לנו על הגדרות, אבל הפעם חצי דקה מכפר סבא. טיעון ההיפרדות, או קמפיין הגירושין מהפלסטינים הוא הבטחה לכך שההורים אולי יצליחו פורמלית להתגרש, אבל כולנו יודעים שגירוש רעים הם רק תחילת הסיפור... ומהגירוש המכוערים הללו, מי שהכי יסבול יהיו הילדים של כולנו. הבעיה הגיאוגרפית מסוכנת יותר מזו הדמוגרפית.

למדנו כבר שמי שבורח מהטרור, הטרור רודף אחריו. כמו שהנסיגה מלבנון הביאה לחיזוק חיזבאללה ולמלחמת לבנון השנייה וכמו שהגירוש מגוש קטיף וצפון השומרון והביא קסאמים לאשקוד ואשקלון כך יהיה גם פה - אזרחי ישראל יאלצו להתמודד עם

כבר קרוב לחמישים שנה שאנשי השמאל מנסים למכור לנו נוסחת פלא - בואו נגרש את היהודים מיהודה, שומרון ובקעת הירדן, נקים כאן מדינה מוסלמית נוספת, ובכך נמלא את מבוקשם של אויבינו והם יניחו לנו לחיות במדינת ישראל הקטנה בשקט ובביטחון. ממש "שוויצריה הקטנה" בלב המזרח התיכון. לאחרונה, ובעיקר לאור ניסיונות העבר, כולם מבינים שמדובר במתכון בטוח למלחמה וטרור מתמשך. הניסיון למכור לציבור הישראלי את רעיון השלום נכשל, אז עכשיו הם מנסים למכור לנו רעיון חדש - היפרדות. לא השלום הוא משאת נפשנו, הם אומרים, אלא הגירושין. לא רוצים לראות אותם, את הערבים. לטענתם, אם נישאר כאן הדמוגרפיה תנצח, כך שנהייה חייבים לתת לערביי האזור תעודות זהות ישראליות וזכות הצבעה לכנסת. מדינת ישראל תהפוך ברגע להיות מדינה דו-לאומית עם ערבים, וזועבי תהייה שרת הביטחון בממשלתו של טיבי. מפחיד. במקום שלום ו"שוויצריה הקטנה" של פעם הם עברו לחליפת האיומים. אך אנחנו כבר למודי ניסיון. כל האיומים מצונזרים מדיניים או הבטחות לעתיד ורוד שמגיעים משמאל - לא מתממשים. המודעה המפורסמת מ-2005 - "ההתנתקות טובה לישראל" מטעם "מפקדים למען בטחון ישראל" הפכה לבדיחה עצובה על חשבוננו. הם טעו בעבר, הם טועים גם עכשיו.

הגיע הזמן לפרק גם את טיעון המדינה הדו-לאומית. אנסה לעשות זאת על גבי מאמר זה: הטענה העיקרית שבדרך כלל נשמעת, היא שלא ניתן להמשיך לשלוט על האזור בלי לתת לערביי האזור זכות הצבעה לכנסת. נהייה חייבים. במבט ראשון זה אכן נשמע טיעון הגיוני - אי אפשר להמשיך לשלוט על האזור בלי לתת לערביי האזור זכות הצבעה. אך מי שמכיר את האזור יודע שכבר יש להם זכות כזאת. ברמאללה יושב פרלמנט עם ממשלה אזרחית ומשרד פנים, חוץ, אוצר, ותחבורה, עם משטרה, בתי משפט ובתי כלא. כבר חצי יובל שהם מנהלים את חייהם האזרחיים בעצמם כולל זכות הצבעה לפרלמנט ולרשויות המוניציפאליות בשטחי B-A. אכן, השליטה הביטחונית היא ישראלית וכך היא חייבת להישאר על מנת לשמור על המרחב מהשתלטות איסלמית קיצונית. הם ימשיכו להצביע לטי שמנהל את חייהם, ואנחנו נמשיך להצביע לכנסת שלנו. אין צורך לתת להם זכות בחירה נוספת. נכון, לא מדובר במצב אידיאלי לנו או להם, אבל זה המצב לאחר שנים רבות של ניסיונות סרק וסרבנות ערבית לכל תכנית. בתוך כך, חשוב להדגיש כי הרשות הפלסטינית הפכה היום להיות גורם שמסית ומעודד טרור, ואף פועל נגד מדינת ישראל בעולם. אפשר למצוא להם חלופות הגיוניות יותר מקרב הנהגת ערביי האזור.

שליחתי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון
רוצים להביא אלפיו בני אב בצ'בור הדתי?
איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ומרטום באלפי בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת וביריבוים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל- רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

**לא קיבלת העלוני? צור קשר ל- 9248*
לפרטים: יוסי בן הדור - 8908518-052
yossib@makorrishon.co.il**

השבוע, כיצד אסתר ומרדכי מוסרים את נפשם על הצלתו של עם ישראל מידי של המן האגגי מזרע עמלק, וכן במשך כל הדורות וגם בדורנו אנו זוכים לדור שמוכן למסור את נפשו בכל מרחבי החיים - בתורה, בחינוך, בצבא, בהנהגה, ברפואה, בכלכלה, בחקלאות ובכל מקום, ובכך עסוק במטרה הנעלה של עשיית טוב וחסד, הוספת חיים ובהגדלת שמו של הקב"ה בעולם, וכנגד הכוחות של עמלק הפועלים בעולם, נמשיך בעוז וענווה להרבות אורה ושמחה ששון ויקר לכולם.

מוארים ואידיאליסטים. בשבת שעברה קראנו בפרשת זכור על מסירות הנפש השלילית של עמלק, שלא נעשתה מתוך ולמען אידיאלים חשובים, אלא לפגיעה בעם ישראל ובכבודו של הקב"ה. לצערנו, אנו רואים זאת גם בדורנו בקבוצות שכל מטרתן ומסירותן נפשן מכוונות לפגיעה בעם ישראל ולהוספת רע בעולם. לעומת זאת, מסירות נפשו של עם ישראל מכוונת לחיים של אידיאלים חשובים, עשיית טוב וצדק לכל העולם וקידוש ה' בכל מרחבי החיים והיא מלווה את העולם כבר אלפי שנים. כך ראינו גם בימי חג הפורים שחגגנו

לדבר, כשם שבאהבה בין איש לאשתו אנו מוכנים לעשות הכל למען השני בהתבטלות מלאה, כך על אחת כמה וכמה עלינו לחוש ולהרגיש כלפי הקב"ה. עבודת הקורבנות היא אחת הדרכים שעל ידן אנו מבטאים זאת. בעל ה"נתיבות שלום" מסביר, שזו הסיבה שהתורה כתבה "אדם כי יקריב מכם" - מועצמכם, ולא "אדם מכם כי יקריב", ללמדנו שעיקר הקרבת הקורבנות באה לבטא את רצוננו ואת נכונותנו להתבטל לגמרי בפני הקב"ה ולהקריב חלק מעצמנו. שאיפה זו לקרבת אלוקים באה לידי ביטוי בכל מרחבי החיים, ברצון לחיות חיים טובים,

ציונות לא חייבת להיות בשחור לבן.

יש שחור אמנה

יום שישי פתוח
בכרם רעים
כ"ט באדר ב' 5.4
10:00 - 13:00
חפשו ב-waze כרם רעים
הרשמה מראש חובה

בתים צמודי קרקע אחרונים בשלב ג' מצטרפים עכשיו

בית חדש. קהילה חדשה. כרם רעים.

בימים אלה מתפתחת קהילה חדשה ומגוונת בכרם רעים 25 ק"מ ממודיעין. בתים צמודי קרקע במחירים אטרקטיביים, הצטרפו לצמיחה בכרם רעים.

בית צמוד קרקע
1,143,000 ₪

www.kereim.co.il • 052-566-5993 (הראל)

בשבילם הצחוק הוא דרך חיים - למרות שהם מעידים על עצמם שאינם מצחיקים. שרון חיכתה שנים בשביל ללמוד את המקצוע, מורדוך התחתן בזכותו ושלומית למדה לשיר בכמה שפות. בתיק שלהם תמצאו תמיד - אף אדום, כמה סוכריות או בועות סבון - שיהיה! לכבוד חג הפורים שוחחנו עם שלושה ליצנים רפואיים תושבי הר חברון. ראיון רציני על צחוקים, חולים, ומה שביניהם.

שרון בנימיני / עתניאל

כל שיחה עם שרון זו חוויה. צחוק ורצינות משמשים בערבוביה. לאורך הראיון שאלתי את עצמי לא פעם, האם היא רצינית או צינית. מה זה בשבילך ליצנות רפואית?

זה חלק מאוד גדול בחיים שלי. מה שלמדתי מזה הוא אינסופי. לדבר עם מישהו אנונימי, שנראה קצת אחרת, מאפשר לאדם לפתוח את הלב, וזה עצמו מרפא! וגם יש לי זמן וזה נדיר - למי יש זמן במערכת? כולם עסוקים, כולם ממהרים.

איזו סן ליצנית את?

השם שלי כליצנית רפואית - בלו. הסתובבתי בבית חולים מחופשת לליצנית וזה היה מדהים. כיוון שאני אחות וגם אוהבת בני אדם, היה לי ניסיון: החולה עובר משהו קשה וכל האנרגיות שלו מופנות לעצמו. מי שמסכן זה המלווים, המשפחות. הם מתוסכלים ודי בודדים. גיליתי שאין בבית חולים אף אחד שיש לו זמן ואמפתיה לחולים ולמלווים. נכנסתי למשבצת הזו.

מתי בעצם נהיית ליצנית?

תמיד רציתי להיות שחקנית. בילדותי זה לא הסתדר, תבני, גדלתי בליברפול, אנגליה, הייתי הבת של רב הקהילה. אז מה יכולתי לעשות? הלכתי להיות אחות. חשבתי לעצמי: לא נורא, אוכל להציג כל היום, כי הצופים מרותקים למיטות חולים.

42 שנה הייתי אחות, ותוך כדי זה תמיד הצגתי. לפעמים זה עשה לי בעיות: עשיתי הרבה רעש וזה לא הכי התאים לאנגליה. היו כללים ברורים, למשל - אסור לחולים לקרוא לאחיות בשם פרטי. אפשר לומר במבט לאחור שהיו ממש צחוקים. עשיתי בלאגן בחדר ניתוח עד שזרקו אותי. אמרו לי לחפש מקום אחר.

עליתי לארץ אחרי הלימודים, ופה פגשתי את בעלי. בארץ עבדתי בשערי צדק, שיבצו אותי במחלקת ילדים כדי שאלמד עברית. הילדים כל הזמן עבדו עלי, החליפו מיטות ודיברו מחר - היה ממש סיוט. אחרי שנה החלטתי לעבור למחלקה אחרת - טיפול נמרץ נשימתי וחדר מיון. אחרי שערי צדק עבדתי כאחות בכפר עציון, ואחר כך בבית חולים הר הצופים. אחרי שנסענו לחו"ל לשנה לפוסט דוקטורט של בעלי, חזרנו לארץ וחופשנו אתגר חדש. התייעצנו עם חברנו האהוב חנן פורת. הוא המליץ לנו על היישוב בית אל. בדקנו את העניין, אבל לאחר מחשבה העדפנו לחפש בדרום. לא מצאנו יישוב ואמרת לי חיים בעלי - אז בואו נקים יישוב!

הקמת היישוב עתניאל היא סיפור מרתק בפני עצמו, בייחוד מפיה של שרון. בשנותיה בהר חברון הספיקה שרון להקים מרפאה בעתניאל ובבית חגי, ולהמשיך לנסוע יום בשבוע לעבוד בבית חולים סורוקה. אבל אני מנסה לחזור לסיפור לימודי הליצנות הרפואית.

לפני כ-16 שנים ראיתי סרט של רוני ויליאמס, פאצ' אדאמס. זה התחיל בארצות הברית, הוא היה הראשון. הסרט מבחינתי היה מסר. בדיוק באותו זמן ראיתי פרסום של עמותה שעושה קורס ליצנות רפואית באיכילוב. באותה תקופה חיים בעלי חלה, למדתי את הקורס ובמשך שנתיים התנדבתי באיכילוב ואחר כך בסורוקה, באונקולוגיה.

ספרי קצת על חוויתייך כליצנית רפואית
איכילוב זה מקום ענק. ראיתי פעם גבר

בפרוזדור, ניגשתי אליו והוא סיפר לי: 'אישתי חולה, גילו לה גידול במוח, הודיעו לי כעת שמנתקים את המיכשור. ישבנו יחד, בכינו יחד, צחקנו יחד. הסיטואציה קשה אבל זה סייע.'

גיליתי שהגיל הכי קשה לעבוד איתו זה נוער מתבגר. הייתי מסתובבת עם פרחים מבד. הייתי נותנת פרח לנערה ו'מצווה עליה' - 'את חייבת לשים מאחורי האוזן הימנית'. אחרי כן במשך יום שלם הייתי רואה נערות עם פרח מאחורי האוזן. אצל הבנים המתבגרים, ראיתי שטריקים עם קלפים הכי מצחיקים אותם.

היו גם סיפורים קשים?

במשך שנתיים ליוויתי זוג מחיפה. היא גילתה שיש לה סרטן יום לפני נישואיה. הייתה תקופה קשה, ליוויתי אותם, הם אמרו שאני המלאך שלהם. לצערי הסיפור נגמר לא טוב.

פעם בסורוקה עליתי במעלית, מחופשת - מולי היה אדם מבוגר עם שקיות. הוא שאל אותי - 'איך עושים את זה?', חשבתי שהוא שואל על הליצנות, אך הוא שאל על ההתמודדות - הסתבר שאישיתו חולה והילדים שלו התרחקו.

איפה הליצנות מתחברת לחיים האישיים שלך?

ביום שבעלי קיבל שחרור מאונקולוגיה, לפני 15 שנה, נכנסתי למחלקה וישב שם זוג. הבעל החולה התריס מולי - 'את חושבת שליצן יכול לעזור לי?!' אמרתי לו - 'אתה צודק. בעלי היה במיטה הזו לפניך'. הם נכנסו להלם. 'הוא הבריא', המשכתי. מיד הם התמלאו תקווה. נכנסתי לאשפוז יום, הראיתי לכולם את מכתב השחרור של בעלי. צחקנו יחד. זה עודד את כולם.

המסר שלי הוא קשב וקשר. זו יכולת ממש חשובה. כשחיים החלים כתבתי ל'דרומא' על המגע האנושי. כמה לא צריך לפחד מקשר עם חולים, למרות שזו הנטייה הטבעית שלנו. זה ממש חשוב.

ואיפה הליצנות

משתלבת בחייך היום?

אני עושה זאת היום באופן פרטי. אנשים חולים שמבקשים, גן ילדים אוטיסטים שאני מתנדבת בו מדי פעם, והזדמנויות נוספות שמגיעות אלי. ... תמיד יש לי אף אדום בתיק - אי אפשר לדעת מתי נצטרך את זה!

לחיות. המשכתי לפגוש אותה כל שבוע, לעודד ולהצחיק, עד שהשתחררה. לאחר כחודש, פגשתי אותה לגמרי במקרה בשוק מחנה יהודה. היא זיהתה אותי ואמרה: "החזרת לי את החשק לחיות!".

היה ילד שסירב לבלוע תרופות. כדי לפתור את העניין עשיתי איתו הסכם: "אני עושה קסמים לכולם, ורק לך מגלה איך זה עובד!" - זה פעל, והילד הסכים לבלוע את התרופה.

איפה הליצנות משפיעה על חיי היומיום שלך?

אני פועל כליצן רפואי בעוד מעגלים: פעם הקמנו מספר חברים ליצנים, עמותה שנקראה "בשביל השמחה". המטרה הניעה אותנו. היינו נוסעים למרכזי ערים - עכו, באר שבע ועוד, ועושים מופעי ליצנות כדי לשמח אנשים. בתקופה האחרונה, בעת ההסלמה בדרום, ארגנו אוטובוס של ליצנים, ונסענו לכפר עזה כדי לערוך מופע ליצנות במרכז היישוב. המטרה היא לנצח את העצב והחולי לפני שהם מגיעים, אני מאמין שצחוק ושמחה עוזרים לאדם להודות על מה שיש לו.

וברמה האישית-משפחתית?

ההתנדבות כליצן מאירה לי את השבוע. אני מצפה לזה כמו שמחכים לשבתות וחגים. אני תמיד לוקח איתי הפתעות בכיסים - מחלק לנהגי אוטובוס, למוכרים בסופר. אפילו במסעדה עם אשת, אני מחלק סוכריות למלצרים. פעם רץ אחריי מישהו שחילקתי לו סוכריה, ואמר - עשית לי את השבוע.

מרדכי (מורדוך) שטחן / פרמל

מורדוך הוא אישיות מיוחדת במינה, בעל לב רחב וחיך מתמיד. גם בלי תחפושת הליצן, יש סיכוי רב שהוא יגרום לכם לחייך. מורדוך עובד בנגרות בקריית ארבע, ואחת לשבועיים הוא מתנדב כליצן רפואי בשערי צדק.

איך הגעת להיות ליצן רפואי?

אחרי השחרור מהצבא, היה בחור מהמחלקה שלי שסבל מפוסט טראומה ואושפז בבית חולים פסיכיאטרי. היינו ארבעה חברים שבחרנו לא לעזוב אותו, להשקיע ולשמח אותו. ברוך ה' הבחור השתקם, ואני גיליתי שזה עובד. נרשמתי לקורס ליצנות רפואית.

מהי הליצנות בשבילך?

בשבילי זה חיים. השמחה היא דרך חיים. אני מרגיש שזו שליחות - להוציא את האדם לרגע מהמקום הקשה שהוא נמצא בו, לעזור לו לא להרגיש מסכן, להסתכל על העתיד.

מי מתאים להיות ליצן?

כל אחד יכול. אפילו לא צריך להיות איש מצחיק!

איך נראה יום של ליצן רפואי?

אני מגיע למחלקה, מחליף לבגדי הליצן, מברר עם האחיות מה המצב, האם רלוונטי להיכנס ולמי. יש לי קשר טוב עם כל הצוות - אחיות, רופאים, מאבטחים, מנקים. אני ניגש לחולים ומתחיל לדבר איתם. בית חולים זה לא מקום שכיף להיות בו. לא לכולם יש בני משפחה לידם, והרבה מהחולים עסוקים בקשיים של עצמם. כולם רוצים שינוי באווירה, בכל אחד יש ילד קטן בפנים שמוכן לשחק.

ספר חוויות מיוחדות מהליצנות הרפואית

קודם כל, ככה הכרתי את אשתי דקלה - לפני כעשר שנים היא עבדה כאחות במחלקת גריאטריה, ואני כהרגלי בירכתי גם אותה לשלום. כשדקלה שאלה איך קוראים לי, ענית: "מוגלי" - זה השם שלי כליצן. אחרי כמה שבועות דקלה הציעה שנצא יחד - ומאז אנחנו יחד.

אבל יש גם סיפורים מרגשים מההתנדבות עצמה:

הייתי בבית חולים ופגשתי אישה מבוגרת מאוד, שלא היה לה כח

שלומית פס / כפר הסטודנטים בשמעה

משפחת פס הגיעו להר חברון מבאר שבע - פשוט נסעו צפונה עד שהגיעו לנוף משגע. הם גרו שנתיים ונצי בעשהאל, ולאחרונה עברו לכפר הסטודנטים בשמעה, שם הם נהנים מאוד. שלומית לומדת אחיות בבאר שבע, מתנדבת כליצנית רפואית, ומעבירה הצנות, הפעלות וסדנאות בתחום לכל הגילאים.

איך הגעת לליצנות רפואית?

תמיד אהבתי לראות אנשים שמחים, למרות שאני לא בן אדם מצחיק.. בשירות הלאומי שלי ראיתי מודעה של "שמחת הלב", על קורס ליצנות רפואית - והחלטתי ללמוד. ליצן רפואי מאפשר הצצה למקום אחר. הוא מוציא אותך מהמקום הקשה להזדמנות אחרת.

ספרי איך נראה יום של ליצנית

קוראים לי "שלומלום הליצנית". אני מתנדבת בסורוקה במחלקות של מבוגרים. במחלקות הילדים תמיד יש המון מתנדבים, והמחלקה שמחה ומקושטת. אצל המבוגרים יש אפרוריות, בדידות, שם צריך אותי. לילדים מספיק ההראות בועות סבון ובלונים. עם המבוגרים יש אתגר, שיח אינטלקטואלי. השהות בבית החולים מורידה את הביטחון לאדם מבוגר - הוא לא עצמאי להחליט כל דבר, וזה מדכא. המשימה היא לשמח, להחמיא, להעצים את המטופל. אני משתמשת בכל מיני כלים, למשל טרנספורמציה: אני לוקחת חפץ בנאלי של בית חולים, ומסתכלת עליו אחרת - האינפוזיה הופכת לאקווריום, למשל.

תמיד אני מתחילה בהיכרות, ומנסה לזהות מה הצורך. לא פעם יש מחסום בשפה, וצריך אביזרים שיגשרו על הפער. אני מתנדבת יותר מחמש שנים. אף פעם לא ביקשו שאלך, כולם רוצים לראות ליצנית.

יש חוויות שזכורות במיוחד?

במחלקה הגריאטרית אני תמיד עם חברה נוספת. זיהינו שפעמים

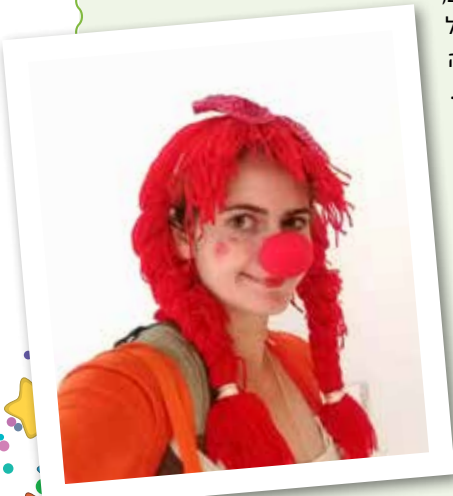
רבות יש בעיה של שפה. כדי לגשר על זה, הקלטנו שירים בשפות שונות: רומנית, רוסית, ערבית. כשהגענו לחולה שדובר את אחת מהשפות הללו, הוצאנו את הטיפ והתחלנו לנגן ולשיר. תוך רגע התחברנו לחולים, הם התרגשו להיזכר בשירים שלהם, וזה יצר אווירה שמחה.

במחלקת שיקום פגשתי מטופלת בריפוי בעיסוק, שאחותה הייתה איתה. המטופלת, כבת 20, למדה מחדש להשחיל חרוזים בשרשרת, וזה תסכל אותה מאוד. הגעתי, עשיתי לשתיהן קסם נחמד, והמטופלת הבינה מיד את הטייק. אחותה לא הבינה, והמטופלת התחילה לצחוק - ברגע אחד נוצרה בינינו ברית, המאזן התהפך: החולה הבינה מה שהבריאה לא הצליחה להבין. יצאתי החוצה, והאחות באה אחריי

ואמרה בהתרגשות: חודשיים ונצי אנחנו כאן, וזו פעם ראשונה שאחותי מחייכת.

מה את לוקחת מהליצנות לחיים עצמם?

אני ממש מאמינה שלא צריך להיות אדם מיוחד בשביל להיות ליצן, וגם לא חייבים אף אדם ואביזרים - אפשר להחליט שמסתכלים על החיים בזווית יותר שמחה, וכך מביאים אותך ואת הזולת למקום יותר שמח.

הנבחרת

בנימין
ראש

זאב אלקין
שר הגנת הסביבה, מורשת וירושלמים

שלמה קרעי
נציג מחוז נגב

ניסים ואטורי
נציג מחוז מושבים

עמית הלוי
נציג מחוז ירושלים

רק לזיכור גדול ימנע

הסדרה

שבח שטרן
נציג מחוז יו"ש

אריאל קלנר
נציג מחוז חיפה

ציפי חוטובלי
ס. שר החוץ

יולי אדלשטיין
יו"ר הכנסת

יון נתניהו
הממשלה

ממשלת שמאל

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yeshashelano@gmail.com

ואמר כי הוא נרגש להציג את הארגון בוועידה כה חשובה: "כל המתנדבים ביד תמר הם ממוקדי מטרה, תפקידים הוא להקל על החולה ובני משפחתו ולהוריד מהם את העול הבירוקרטי והלוגיסטי כמה שאפשר בזמן שהחולה מתמודד עם המחלה הנוראית, אנחנו שמחים שניתנה לנו ההזדמנות להציג את פעילות הארגון גם בפני יהודי ארצות הברית"²

קולטים בגוש עציון לראשונה בתולדותיה, זכתה המועצה האזורית גוש עציון בשבוע שעבר באות רשות מעודדת עליה מטעם מרכז השלטון המקומי בישראל וההסתדרות הציונית העולמית³. את הפרס קיבל ראש המועצה **שלמה נאמן** בטקס מרגש במעמד סגן ומ"מ יו"ר ההסתדרות הציונית העולמית **יעקב חנואל** ויו"ר מרכז השלטון המקומי בישראל **חיים ביבס**. **שלמה נאמן** בירך על הזכייה ואמר: "לפני קצת יותר משנה הצבנו לעצמינו יעד - להשיב את גוש עציון אל מפת קליטת העולים. מאז הספקנו להיכנס אל מפת הקליטה של הסוכנות היהודית ברחבי העולם, להגדיל את המשאבים במועצה עבור הנושא והיום גם זכינו באות רשות מעודדת עליה".

אלון, אליהו ליבמן, שי רוזנצוויג, יגאל להב, חיים מנדל שקד, אליהו גפני, מזכ"ל אמנה זאב חבר זמביש, קב"ט מועצת יש"ע שלמה וקנין ועוד. במהלך הביקור הועברה סקירה מקצין המודיעין של פיקוד המרכז. כמו כן מפקד הפיקוד הציג לראשי הרשויות הערכת מצב כללית ונתוני סיכום השנה². מדברי מפקד פיקוד המרכז, אלוף **נדב פדן**: "תחילה אני רוצה לשלוח תנחומים למשפחת קיידיאן ולמשפחת אטינגר על אובדן יקיריהם ולאחל החלמה מהירה לפצוע בבית החולים. כמו במקרים קודמים, אנו נמשיך לרדוף את המחבלים ביום ובלילה, ונגיע אליהם בכל מקום בו יסתתרו. אנחנו נמשיך לפעול לסיכול פיגועים ולהגנה על מנת לאפשר איכות חיים לכלל תושבי הגזרה". יו"ר מועצת יש"ע **חנואל דורני**: "אנחנו מחזקים את צה"ל וכוחות הביטחון על עמידתם האיתנה ועל הפעילות החשובה לשמירה על ביטחון תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. העלנו בפני מפקד הפיקוד את עיקרי הדברים מפי ראשי המועצות ותושביהם בין היתר העיסוק בביטחון ותחושת הביטחון על רקע הפיגועים האחרונים ובעיקר על רקע התעוזה של המחבלים. ביקשנו מענה מיידי לחיזוק הביטחון באזור. שמחנו לשמוע כי צה"ל הגדיל את כמות ואיכות הכוחות במרחב, ונוקט בפעולות התקפיות על מנת לתפוס את המפגעים ולחזק את הביטחון ותחושת הביטחון לתושבינו".

מבית אל לאיפא"ק בשבוע הבא תתקיים הוועידה השנתית של ארגוני הגג של יהדות אמריקה - איפא"ק. ארגון יד תמר שנוסד על ידי תושב בית אל **מיכי וסרטיל** נבחר להציג השנה את סיפורו של הארגון שעוזר לאלפי ישראלים המתמודדים עם מחלת הסרטן במיציא זכויות מול הגופים השונים וניהול מעגלי החברים לתמיכה בחולה. **וסרטיל** התרגש מהמחווה

ראש הממשלה בשילה ראש הממשלה **בנימין נתניהו** ביקר השבוע באתר שילה הקדומה בבנימין. את הסיוור העביר ראש הממשלה יחד עם מושל ארקנסו לשעבר **מייק האקבי** וראש מועצת מטה בנימין **ישראל גנץ**. במסגרת הסיוור ביקר ראש הממשלה במוזיאון במקום המציג ממצאים מתקופת המשכן, חתם על חרס מתקופת המשכן בשילה "עם ישראל חי גם בשילה" ונטע עץ במקום. ראש הממשלה **בנימין נתניהו**: "אני מאוד מתרגש להיות כאן. באתי הנה לראשונה ב-1967, אחרי מלחמת ששת הימים. אני זוכר שבניוטים הלכתי לתל-שילה לראות את שילה הקדומה, בירת ישראל. הנה, היא קמה לתחייה. בתוכנית מורשת הקמנו כאן מרכז מבקרים כדי שכל יהודי וכל יתיר בישראל יוכל לבוא ולראות את הבירה הראשונה שלנו. זה מרגש. זו עדות לקשר שלנו עם ארץ ישראל ולפלא הגדול של תקומת ישראל". לאחר הסיוור, קיים ראש הממשלה פגישה מיוחדת עם ראשי מועצת יש"ע בשילה הקדומה. בישיבה השתתפו יו"ר מועצת יש"ע **חנואל דורני**, ראשי המועצות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, מזכ"ל "אמנה" **זאב (זמביש) חבר** ומזכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני**. ראש הממשלה **נתניהו** סיפר בפגישה על חשיבות ההתיישבות ועל כמה היא קרובה לליבו¹.

שומרים על הביטחון השבוע נפגש מפקד פיקוד המרכז, אלוף **נדב פדן** עם ראשי הרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן וראשי מועצת יש"ע. המפגש נערך לאור האירועים הבטחוניים הקשים האחרונים במטרה לדון במצב ובהערכות הצבא. במפגש השתתפו ראש המנהל האזרחי, תת-אלוף **בן חור אחוות**, מפקד מחוז ש"י **ניצב משה ברקת**, יו"ר מועצת יש"ע **חנואל דורני**, וראשי הרשויות **יוחאי דמרי, ישראל גנץ, דוד אלחייני, שלמה נאמן, אריה כהן, מאיר רובינשטיין, אלי שביר, ניר ברטל, אסף מינצר, שי**

לחברנו מתניה שפירא ולכל המשפחה
איתכם באבלכם הכבד
עם פטירתו של אביכם

הרב משה שפירא זצ"ל

"המקום ינחם אתכם בתוך שאר
אבלי ציון וירושלים"
בית מועצת יש"ע

מועצת יש"ע המוציא לאור: **ביהודה ושומרון וחבל עזה** רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
מועצת היישובים היהודיים

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 18 052-89085 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: שחר כהן, מועצה אזורית גוש עציון, GuyGuy135, דובר צה"ל פיקוד מרכז
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** Lishka@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

www.myesha.org.il